

První kapitola

MANDY

Mandy se zahleděla na fotografii na monitoru počítače a podvědomě zadržela dech.

Na fotce byl muž svléknutý do půl těla, s krátce střiženými světle hnědými vlasy. Ležel na pláži, nohy trochu roztažené, svrchní polovinu neoprenové kombinézy srolovanou až k pasu. Oči měl jasně modré a jeho široký úsměv předváděl světu dvě řady dokonale bílých zubů. Mandy jako by ucítila slanou vodu, která se mu v kapkách třpytila na hrudi a stékala na surfařské prkno položené vedle něj.

„Ach, můj bože,“ zašeptala a z úst jí vyklouzl dlouhý vzdech. Sama si neuvědomila, jak dlouho zadržovala dech. Cítila mravenčení v konečcích prstů, do tváří se jí vehnala horkost. Napadlo ji, jak bude probůh její tělo na tohoto muže reagovat, až se setkají osobně, když se takhle projevilo už při pohledu na pouhou fotografii.

Káva, kterou měla nalitou v polystyrenovém kelímku, mezitím vychladla, ale přesto ji dopila. Potom si udělala snímek obrazovky a vložila ho do nově vytvořené složky na ploše s názvem „Richard

Taylor“. Opatrně se rozhlédla po kanceláři, aby zjistila, jestli někdo nesleduje, co ve své kukani zrovna provádí, ale zdálo se, že si jí nikdo nevšímá.

Mandy sjela kurzorem dolů, aby si mohla prohlédnout další fotky na facebookovém profilu Richarda Taylora. Otevřela album s názvem „Kolem světa“. Všimla si, že Richard procestoval hodně zemí a dostal se i do míst, které Mandy viděla maximálně v televizi nebo v nějakém filmu. Hodně fotek bylo pořízeno v baru, na horské stezce nebo v chrámu. Richard pózoval u nejrůznějších památek, užíval si na zlatavých plážích nebo v rozbouřených vlnách oceánu. Téměř nikdy nebyl sám. Mandy se zamlouvalo, že působí jako společenský člověk.

Ze zvědavosti nahlédla i hlouběji do minulosti jeho obrázkového portfolia. Vrátila se až do doby, kdy si Richard Taylor založil facebook, to byl ještě na střední, a projela i tři roky, kdy studoval na univerzitě. Líbil se jí dokonce i jako neohrabaný teenager.

Zhruba po hodině a půl civění na bezmála pět set fotografií, které vyjevovaly část historie pohledného neznámého, se Mandy podívala ještě na jeho účet na twitteru, aby zjistila, jaké názory má, a navíc cítil potřebu sdělit je světu. Ale jediné, k čemu se vyjadřoval, byly úspěchy a pády Arsenalu v Premier League. Tu a tam sérii sportovních komentářů přerušovala sdílená videa zvířat, která narážela do nejrůznějších objektů nebo přes ně přepadala.

Zdálo se, že jejich zájmy snad ani nemůžou být rozdílnější. Mandy se sama sebe ptala, proč je agentura spojila dohromady a co by právě oni dva mohli mít společného. Potom si ale připomněla, že už dávno nemusí řešit otázky týkající se nejrůznějších online seznánek a podobných aplikací. Spojení skrze DNA se zakládalo výhradně na biologii, chemii a vědě. Ani jedné z oblastí sice nijak val-

ně nerozuměla, ale věřila jim celým svým srdcem, podobně jako miliony a miliony dalších lidí po celém světě.

Mandy se přesunula k Richardovu profilu na linkedin, který prozrazoval, že od promoce na Worcesterké univerzitě před dvěma lety Richard pracuje jako osobní trenér ve městě vzdáleném zhruba čtyřicet mil od toho, v němž žije ona. Není divu, že má tak pevnou a vypracovanou postavu, napadlo ji. Představila si, jaké to bude, až se k ní bude sklánět a zalehne ji celým tělem. Mandy do tělocvičny nevstoupila od své první a jediné návštěvy zhruba před rokem. Tehdy ji její sestry přesvědčily, že by měla přestat naříkat nad zmařeným manželstvím a měla by se začít soustředit sama na sebe a na znovunabytí ztracené sebedůvěry. Poslaly ji do nedalekého hotelu s wellness, kde chodila na masáže, kosmetiku, depilaci, horké kameny, pedikúru a další masáže, až se jí i poslední, nejzastrčenější myšlenka na bývalého manžela totálně vypařila z hlavy, vymasírovala ze svalů i odpařila z pórů kůže. Následovala permanentka do tělocvičny a slib, že bude přesně dodržovat cvičební režim, který pro ni sestry vymyslely. Přemluvit se, aby se cvičení stalo její každodenní rutinou, byl úkol, který ji stále teprve čekal, přesto si Mandy předem zaplatila roční členství.

Začala si představovat, jak by mohly vypadat děti, které budou s Richardem mít. Přemýšlela, jestli zdědí otcovy jasně modré oči, nebo budou spíš hnědooké po matce a jestli budou mít její olivovou pleť a tmavé vlasy, nebo spíš jemnou, světlou pleť po něm. Zjistila, že se usmívá.

„Kdo to je?“

„Kristepane!“ vyjekla Mandy a leknutím nadskočila, když se za ní ozval cizí hlas. „Vyděsilas mě k smrti!“

„Tak nemáš v práci civět na porno.“ Olivia se zakřenila a nabídla jí bonbon ze sáčku Haribo. Mandy jen odmítavě zavrtěla hlavou.

„Nekoukala jsem na žádné porno. Tohle je starý kamarád.“

„Jasně, to víš, že jo, úplně ti to věřím. Dávej bacha, až se objeví Charlie, mohl by pro tebe mít docela pěknou obchodní nabídku.“

Mandy protočila panenky a pak se podívala na hodiny v dolním pravém rohu monitoru. Došlo jí, že pokud nezačne okamžitě pracovat, bude si muset minimálně část povinností odnést s sebou domů. Proto klikla na malé bílé „x“ v červeném poli vpravo nahore a proklela hotmail, který považoval e-mail z agentury Spojení skrze DNA za reklamu a mylně ho vyřadil do spamu. Posledních šest týdnů zbůhdarma trčel mezi ostatními zbytečnými zprávami, dokud ho dnes odpoledne Mandy úplnou náhodou neobjevila.

„Mandy Taylorová, žena Richarda Talyora. Těší mě, že vás poznávám,“ zašeptala ještě. Všimla si, že si podvědomě pohrává s pomyslným snubním prstenem na levém prsteníčku.

Druhá kapitola

CHRISTOPHER

Christopher se posouval ze strany na stranu a poposedal tak dlouho, až si v křesle našel ideální pohodlnou pozici.

Ruce položil v dokonalém, devadesátistupňovém úhlu na opěrky křesla a zhluboka se nadechl, aby plně nasál jeho sytou koženou vůni. Na kvalitě nešetřila, pomyslel si, což dokazovala jak jemná vůně pravé kůže, tak také fakt, že křeslo nekoupila jen tak u nějakého prodejce, což bylo na dotek jasně poznat podle jemného opracování materiálu.

Zatímco ona byla v přilehlé kuchyni, Christopher se porozhlédl po jejím bytě. Bydlela v přízemí dokonale zrenovované viktoriánské budovy, která – soudě podle vitrážového skla nade dveřmi – kdysi sloužila jako klášter. Obdivoval její vkus, který byl vidět na keramických ozdobách nainstalovaných v nikách podél krbu i komína. Zato její literární preference by potřebovaly notně vylepšit. Christopher ohrnoval nos nad knihami od Jamese Pattersona, Jackie Collinsové a J. K. Rowlingové.

V pokoji stál také robustní konferenční stůl a přímo v jeho středu ležel čtvercový, semišem potažený táč a vedle něj dva dálkové ovladače. V dokonalé symetrii byly kolem něj naaranžovány čtyři precizně sladěné koberečky. Její posedlost přesnými tvary a dokonalými liniemi ho uklidňovala.

Christopher přešel jazykem přes zuby a špičkou narazil na kousíček pistáciového ořechu, který se mu vklínil mezi řezák a dásně. Když se mu ho nepodařilo odstranit špičkou jazyka, použil nehet, přesto se ale kousek oříšku nechtěl hnout. Do paměti si proto zapsal, že se předtím, než odsud odejde, musí podívat, jestli najde v koupelně dentální nit. Máloco ho znepokojovalo tak jako kousek jídla zaklíněný mezi zuby. Jednou se dokonce zvedl uprostřed schůzky, aniž by dojedl, protože žena naproti němu měla na bílém zubu kousek nazelenalého listu kapusty.

Telefon, který se mu v kapse rozvibroval, se dotkl jeho slabin, což nebyl nijak nepříjemný vjem. Christopher byl extrémně puntičkářský, pokud šlo o vypínání mobilního telefonu ve vhodných chvílích. Nenáviděl lidi, kteří mu nedopřávali tutéž laskavost a otravovali ho ve zcela nevhodných chvílích. Dnes ale udělá výjimku.

Vytáhl telefon z kapsy a přečetl si zprávu na displeji. Přišel mu e-mail ze Spojení skrze DNA. Vybavil si, že jim před několika měsíci skutečně odeslal vzorek slin, pořád ale čekal, až najdou jeho dokonalý protějšek. Tedy až dosud. Chtěl by zaplatit poplatek, což mu umožní okamžitě se dostat k dalším detailům a kontaktním informacím oné osoby? stálo ve zprávě. *Chtěl bych?* zeptal se sám sebe. *Opravdu bych to chtěl?* Odložil telefon stranou a chvíli si představoval, jak asi může jeho dokonalý protějšek vypadat. Pak si ale uvědomil, jak nevhodné je myslet na druhou ženu, když se stále ještě nachází ve společnosti té první.

Vstal a vrátil se do kuchyně, kde ji našel přesně na stejném místě, kde ji o několik minut dříve nechal. Ležela na zádech na chladné břidlicové podlaze a kolem hrdla měla ještě stále utaženou strunu. Už nekrvácela. Několik posledních kapek krve se jí vsáklo do límečku blůzy.

Vytáhl z kapsy saka digitální fotoaparát značky Polaroid a pořídil dvě identické fotografie její tváře. Trpělivě čekal, až se vyvolají a vysunou z přístroje ven. Oba snímky pečlivě vložil do obálky formátu A5 se zpevněnou zadní stěnou, kterou následně schoval do kapsy saka. Potom si sbalil svoji sadu náradí do zadní kapsy a odešel. Počkal, až mu příšeří zahrady poskytne dostatečný úkryt a on se bude moct nikým nepozorován vytrazit pryč. Teprve poté si sundal plastové návleky na boty, masku i kuklu.